

MAGYAR AGRÁR- ÉS ÉLETTUDOMÁNYI EGYETEM
VIDÉKFEJLESZTÉS ÉS FENNTARTHATÓ GAZDASÁG INTÉZET GÖDÖLLŐ

PORTFOLIÓ

**Iskolai tanítási gyakorlat a Déli ASzC Széchenyi Zsigmond Mezőgazdasági Technikum,
Szakképző Iskola és Kollégiumban**

Készítette: **Fábos Tibor**

FDJLIG

Agrármérnök-tanár hallgató

Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet /

Humántudományi és Szakképzési Tanszék

Mesterképzés 2 féléves agrármérnök-tanár szak

Levellező tagozat

Konzulens: **Dr Khademi-Vidra Anikó** Egyetemi docens

Gödöllő, 2024.

Tartalmi kivonat

A portfólióval szeretném bemutatni a képzés során tapasztalható szakmai, és pedagógus képesség béli fejlődésemet. Mivel a motiváció megvolt és megvan bennem, úgy gondolom, a képzés kifejezetten hozzájárult, hogy tanárként a katedrára állhassak. Megerősített, ahol szükséges volt, visszavágott, ahol kellett, és a folyamatos önképzés szükségességét is tudatosította bennem. Hogyan hatott, faragott rajtam az iskola? Azt mondhatom, mindkét oldalról! Akkor is amikor tanítottak, és akkor is amikor tanítottam. Szeretném, ha ez az attitűd, hogy egyszerre vagyok diák és tanár, sokáig elkísérne, hiszen olyan pedagógus szeretnék lenni, ahol a tanuló központú oktatás a meghatározó, ennek outputjával, ahol a diák nem másol, hanem konstruál, alkot. Ebben is segített az alma materem.

Sokat fejlődtem az IKT eszközhasználat terén is. Elég rápillantani a portfólióm I. és II. féléves részére, látható a különbség.

Természetesen jó pedagógus szeretnék lenni, sőt a legjobbak közé tartozni, tudva, hogy célok nélkül nincsenek tervek, tervek nélkül nincs valóság! Ezért is nagyon fontos, hogy tudatosult bennem az önreflexió fontossága, és eltökélt vagyok szakszerű alkalmazásában. Az idősebb generációhoz tartozom, ennek ellenére/éppen ezért a privát és szakmai személyiségfejlesztés egy pedagógus számára megkerülhetetlen. Ezen a helyen legyen annyi elég, hogy tudom, több hiányosság megszüntetésén már most dolgozom. Mind ezek a tartalmi elemek a következő tevékenység, benyomások hatására alakultak ki, a gyakorlólhelyi tapasztalatok alapján:

A tanórákra igyekeztem felkészülten érkezni. Meglepő módon sokkal több időt kellett szánnom a feladatra mint terveztem. Egyrészt el kellett mélyíteni azt a tudást, amivel a katedrára kellett állnom, hiszen nem felolvasó órát szerettem volna levezényelni. Másrészt a diákok pár nappal később kirepültek az iskolából, befejezve a képzést, és azon gondolkodtam, hogyan lehet hasznukra, mi az a valami, amiért nekik „megéri” figyelni az órán, nem pedig egészen másfelé kalandozni gondolatban. Ehhez igazítottam a tervemet, a felkészülést, és az órai munkát. Vannak pozitív, és negatív tapasztalataim. Természetesen nem térhettem ki a valódi szerepemből, a „tanár” státuszából. Volt egyfajta elvárás a „munkaadóm” részéről, a tanulók is és magam is tanárként tekintettem magamra. Vagyis hogyan lehet érdekesnek, közben hasznosnak lenni, miközben meg kell felelni a társadalmi elvárásoknak, úgy hogy mindezt az iskola befejezése előtt pár nappal (attitűd, előítélet, és barátaik).

A mentor tanár aki mellett hospitáltam, magasra tette a lécet, mert tapasztalt szakember, nagy szakmai és pedagógiai tudással rendelkezik. Van tapasztalata a nehéz helyzetekben is. Igyekeztem hát felnőni a feladathoz! Úgy csinálni, mint tőle láttam az elmúlt órákon.

A következő feladatokat szabtam magamnak:

-az órai rend, fegyelem fenntartása a tanulók érdekében

-az ismétlődő anyag elsajátítása részemről, ennek alapján interaktív munkaforma

-ráerősítés az utolsó órákon az ÖKO, a környezettudatos szemléletre, az egészséges táplálék fontosságára

-útravalót adni a közelgő vizsgához

Dilemmaim voltak. Mi lesz a hallgatóság reakciója? (tanár és diák részről egyaránt >>>mit dumál ez itt???) Adni szerettem volna valami hasznosat. Aztán, hogy mi a vezetőtanár hozzáállása, amennyiben eltérek a tankönyv szövegétől, bár korrekt módon szabad kezet kaptam.

Ezen gondolatok mentén gyakorlom az önreflexiót. Mennyire tudtam megfelelni az általános és a magam által gerjesztett elvárásoknak. Ha egy számmal kellene kifejeznem a szokásos 5-ös skálán, valahol közepesen, esetleg négyesre (tanári jóindulattal!) feleltem meg magam előtt. Nem arról van szó, hogyan zajlott a tanóra, milyen volt a hangulat, mert az ennél sokkal jobb jegyet érdemelne (fegyelmezett, aktív, jó hangulatú, nem kellett időt vesztegetni), hanem hogy az elvárásaimnak mennyire tudtam megfelelni.

Mit tudtam megvalósítani:

-fegyelmezett jó hangulatú tanóra

-ismétlésen túl a környezettudatos szemlélet közvetítése

-vizsgatapasztalatok megosztása

Mit nem tudtam megvalósítani:

-sok az „előadás”, mindent (is) el akarok magyarázni

-az egyetemi szint nem a szakképzős szint. Bármilyen furcsa, meg kell tanulni az aktuális szinten a anyagot. Nagyon!

-Nem elég felkészülni az adott anyagból, fel kell készülni az iskolából, az osztályból, sőt az egyénből. stb.

Szerettem a feladatot, az iskolát. Örömmel adtam, amit tudtam. Egyenlőre kevesebbet, mint szerettem volna!

Úgy gondolom tovább tudtam lépni a 2. félévben. A tanítás (a kötelező elemektől eltekintve) szubjektív elemekből épül fel, hiszen a legfőbb erőforrás a tanár, annak személyisége. A nehézsége is ebben rejlik. Mennyire tudom kívülállóként szemlélni a tanítás folyamatát, melyben az egyik szereplő (kezdő)tanárként magam vagyok. Ebben az interaktív folyamatban objektív kontroll alatt tudok-e értékelni. Hiszen a diákok értékelése sem egyszerű, ugyanaz a felelet más és más érdemjeggyel értékelhető tudományos alapokkal alátámasztva, - akkor egy kezdő tanár önértékelése is tartalmazhat tévutatót...

Az órákra felkészültem, kipihenten, minden szükséges felszerelést jó előre elkészítve (azaz izgulva) érkeztem. Az előző félévtől eltekintve, még nem tanítottam középiskolásokat, ezért próbáltam a lehetséges váratlan szituációkat végig gondolni. Tekintettel arra, hogy a hospitálás ideje alatt az egyik tanulóval voltak fegyelmezési gondjai a tanárnak, számítottam rá, hogy nekem is lesznek e téren kihívásaim. Másik oldalról tudtam, hogy a diákok nagyobb része érdeklődő. Ezért próbáltam olyan információval készülni, mely az órai anyagnál valamelyest többet adjak. – Mindegyikre szükség volt!

Úgy gondolom az órám rendelkezett erősségekkel, és gyengeségekkel. Mivel ezek némelyikét ismerem, próbálok tudatosan rá építeni, illetve „kinevelni magamból”.

Erősségnek tartom a figyelem felkeltését, ismeret átadását, órai fegyelem „automatikus” fenntartását, azaz nincs szükség fegyelmezésre >> nem megy vele felesleges idő, apró korrekcióktól eltekintve.

Gyengeségemnek tartom tanárként az „előadás” tartását, az IKT eszközök használatának alacsony, de növekvő szintjét – voltak direkt ez irányú törekvéseim. Gyakorlásra váró feladat még számomra az óra időbeosztása is. Nem voltak gondjaim a megtartott órák folyamán, de érzem, hogy itt még bizonytalan vagyok, ezért fejlesztendő területek közé sorolom. A sok információ-kevés idő visszaüthet, tudom. Alkalmazni egyenlőre gyakorlást igényel.

Összességében úgy vettem észre, a diákoknak új szint vittem az életébe, jó hangulatú, dolgos órákat sikerült tartani, persze nem elfogadva a hiányosságokat, de részben felismerve azokat az óráimat az első félévihez képest jobbra értékelem.

